

Radeći na povećanju sigurnosti u planirane aktivnosti uključili smo i sigurno kretanje u prometu

Sigurnost djece – odgovornost odraslih

Najčešće su nepredviđene krizne situacije poticaj za promišljanje o mjerama zaštite. Jedna takva krizna situacija navela je djelatnike Dječjeg vrtića Ciciban da osmisle i provedu niz zadaća i aktivnosti koje su bile usmjerene na veću sigurnost djece u njihovom vrtiću.

**Sanja Kožul, odgajateljica
Lucija Car, odgajateljica
Dječji vrtić 'Ciciban'
Dubrovnik**

U ovoj pedagoškoj godini radile smo u mješovitoj skupini djece. U skupinu predškolaca došlo nam je 13-ero djece u dobi od tri do pet godina. Poticaj za provedbu aktivnosti bila je jedna, za sve

nas, dosta stresna situacija kad nam se najmlađe dijete iz skupine sakrilo u dvorištu. To se dogodilo već prilikom prvog zajedničkog izlaska na igru. Srećom, sve se dobro završilo jer se dječak samo zaigrao u grmlju. Tada smo uvidjeli potrebu da takve situacije osvijestimo i pokušamo ih u budućnosti spriječiti. Za početak smo osmislili *zadace* čiji je cilj bila prevencija potencijalno opasnih situacija i zaštita djece od opasnosti:

- Kroz razgovor s djecom usustaviti postojeća znanja;
- Upoznati djecu s opasnim predmetima i situacijama;
- Podučiti djecu kako se i sami mogu odgovorno ponašati i izbjegavati opasne; situacije i kako postupati u takvim situacijama;
- U planirane aktivnosti uključiti roditelje i odgajatelje drugih skupina;
- Na pisanim plakatima pratiti tijek aktivnosti.

Radi osvješćivanja potencijalno opasnih situacija u vrtiću, izdvojili smo i analizirali neke od situacija u kojima je ugrožena djetetova sigurnost:

- blizina ulice i trčanje prema ulici;
- neadekvatni dijelovi namještaja i oštri predmeti;
- opasnost od gutanja i gušenja sitnim predmetima;
- ubodi kukaca i palminog lišća u dvorištu;
- pad s visine i nepravilna uporaba sprava za vježbanje;
- igra u dvorištu;
- igra u pješčaniku;
- situacija u kojoj djetetu prilazi neznanac;
- situacija u kojoj dijete zaluta i izgubi se.

Radi prevencije ovakvih potencijalno opasnih situacija, proveli smo slijedeće aktivnosti:

- provjeravali ulazna vrata dvorišta i vrtića;
- razgovarali kako izbjeći opasnost od sitnih i oštrih predmeta;
- provjerili namještaj i igračke u našoj

istražujemo i stvaramo

skupini;

- razgovarali o tome što bismo napravili ako se izgubimo;
- igrali igru 'Kućice tko u tebi stanuje';
- učili svoje ime, prezime, adresu i broj telefona;
- pričali 'Crvenkapicu' i 'Neposlušno maće';
- glumili priču 'Izgubljena lutka';
- igrali igre za razvoj i jačanje pozitivne slike o sebi;
- poticali suradnju među djecom i pozitivno rješavanje sukoba.

Nakon toga smo u svom istraživanju došli do opasnih predmeta i djeca su sama izdvojila neke od njih:

- oštri predmeti: igle, čavli, noževi, razbijene boce;
- struja;
- plin;
- kućanski aparati;
- otrovi, sredstva za čišćenje;
- lijekovi.

Razgovarali smo o tim opasnostima, crtali opasne stvari, proveli govorne aktivnosti 'Što bi bilo kad bi...'; igrali simboličke igre: kod liječnika, u ljekarni. Dotaknuli smo se i problema zlostavljanja i pokušali djeci približiti temu na njima prihvatljiv način. Zaključili smo da zlostavljanje može biti tjelesno, emocionalno, spolno. Zbog toga treba znati kako reći 'ne', kome se

S ciljem razvoja pozitivne slike o sebi poticali smo kooperativnost u igrama i osjećaj zajedništva i pripadnosti skupini

obratiti za pomoć, prepoznati loše tajne. S ciljem razvijanja pozitivne slike o sebi i osvježavanja situacija zlostavljanja proveli smo sljedeće aktivnosti:

- poticali svijest o sebi i jačali sliku o sebi kroz igre identifikacije, imitacije;
- crtali sebe, otisak svoje ruke, noge;
- mjerili težinu i visinu na početku i pred kraj godine;
- izradili plakat 'To smo mi'; skupljali fotografije svoje obitelji, prijatelja;
- razgovarali o tome 'što prije nisam mogao a sada mogu';

- igrali socio-emocionalne igre 'Kad si tužan, kad si veseo';
- naučili da naše tijelo pripada samo nama i da ga nitko nema pravo dirati protiv naše volje;
- poticali kooperativnost u igrama i osjećaj zajedništva i pripadnosti skupini.

Dolaskom proljeća i naše aktivnosti su se odvijale više na otvorenom, a lijepo vrijeme pogodovalo je i šetnjama. U planirane aktivnosti smo uključili i sigurnost u prometu. Upoznavali smo prometne znakove, crtali ih, učili pravila ponašanja u prometu, igrali se u prometnom centru, učili recitaciju i pokretnu igru 'Semafor'. Kroz šetnje okolicom vrtića upoznali smo semafor, zebnu, učili smo kako sigurno prijeći cestu. U posjet nam je došao roditelj policajac iz druge skupine s kojim smo razgovarali i naučili ponešto iz edukativne knjižice 'Veliki i mali zajedno u prometu'. U provedbu aktivnosti smo uključili i roditelje. Na našim plakatima izvješćivali smo ih o provedenim aktivnostima; pozivali smo ih da daju svoje prijedloge i sugestije. Radeći na povećanju sigurnosti, uvidjeli smo da je jako važno djecu uključiti u različite aktivnosti u kojima će oni aktivno sudjelovati i učiti iz realnih situacija. Opraštamo se od naših predškolaca i nadamo se da će ova znanja ponijeti sobom u život. Brigu o sigurnosti nastavljamo i dalje s novim Cicibancima.

Što sve može biti opasno?

Leon: 'Opasan je nož, čavao, pas, auto, dirati vatru, struju.'

Mihaela: 'Opasni su deterđenti za posuđe.'

Jozo: 'Opasni su valovi jer se možemo udariti u stijenu.'

Marko: 'Ubod na žicu.'

Đino: 'Opasna je osa.'

Katija: 'Ako dijete uzme nož.'

Arijana: 'Opasno je kad mama peče palačinke, ne smijemo dirati tavu i treba se čuvati struje.'

Nikolina: 'Kad mama pere pod opasno je ako se poskliznemo.'

Mara: 'Opasno je dirati lijekove.'

Filip: 'Opasan može biti bicikl.'

Mihaela: 'Opasan je pištolj, šibice, upaljač, pegla, tablete.'

Katija: 'Opasni su deterđenti ako se popije, pila, sjekira, petarde.'

Jozo: 'Opasan je pijesak jer može upasti u oči.'

Nedjeljko: 'Opasan je promet na cesti; moramo paziti.'

Leon: 'Opasna može biti udica i oštro kamenje u moru.'

Što bi napravio/la da se izgubiš?

Mara (6,4 god.): 'Znam broj maminog telefona pa bih je zvala.'

Leon (6,5 god.): 'Našao bih nekog i rekao svoj broj telefona. Da vidim policajca rekao bih njemu.'

Katija (6,3 god.): 'Da sam u Uvali, znala bih put do kuće. Ako nisam, znam svoj broj telefona i adresu.'